

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLIEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2020 roku

sprawy z powództwa A. B. (1)

przeciwko S. B.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

1) orzeka o ustanowieniu rozdzielności majątkowej z dniem 01 lutego 2017 roku pomiędzy A. B. (1) i S. B. znoszącej wspólność ustawową małżeńską powstałą pomiędzy nimi na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 22 kwietnia 1995 roku w USC w G. nr aktu 1020011/00/AM/ (...),

2) oddala powództwo w pozostałej części,

3) znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 13/20

UZASADNIENIE

Powódka A. B. (1) wniosła o ustanowienie rozdzielności małżeńskiej majątkowej między nią, a pozwanym S. B. z dniem 17 stycznia 2014 r., ponadto o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego jak również o zwolnienie jej z kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że pozwany jest uzależniony od alkoholu, został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu 17 czerwca 2014 roku za zanęcanie się nad powódką, tj. za czyn z art. 207 § 1 k.k. W związku z kierowaniem pojazdem pod wpływem alkoholu miał kilkakrotnie zatrzymane prawo jazdy. Odbывał też karę pozbawienia wolności. Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 roku zostały orzeczone alimenty od pozwanego na rzecz powódki i dzieci stron, z których pozwany nie wywiązywał się. Strony prowadzą wspólne gospodarstwo rolne, jednakże to pozwany zarządza tym gospodarstwem. Sprzedaje bydło, świnie, zboże. Powódka pomimo pracy w gospodarstwie nie otrzymuje od pozwanego żadnych środków pieniężnych, nie korzysta z dochodów jakie przynosi gospodarstwo. W uzasadnieniu podniesiono nadto, że pozwany zmusił powódkę do zaciągnięcia kredytu, który w całości spożytkował na wysłane potrzeby. Powódka do dnia dzisiejszego spłaca ten kredyt, rata to 350 złotych. Pozwany dysponuje środkami finansowymi jakie czerpie z gospodarstwa niemniej jednak pomimo tego nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego. Powódka zmuszona była wystąpić do komornika o egzekucję roszczenia. Powódka wniosła o ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą 17 stycznia 2014 roku, albowiem Sąd Rejonowy w Łowiczu wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki i dzieci stron alimenty poczynając właśnie od dnia 17 stycznia 2014 roku. Pomimo, iż strony zamieszkują wspólnie od lat prowadzą odrębne gospodarstwa domowe.

Powódka wraz z dziećmi mieszka na górze domu, a pozwany - na dole. Powódka wraz z dziećmi utrzymują się jedynie z zasiłku rodzinnego i świadczenia 500 plus, stąd wnioszek o zwolnienie od kosztów sądowych. (pozew – k. 2-6).

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2020 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich zwolnił powódkę od kosztów sądowych w sprawie w całości (k. 60).

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 lutego 2020 roku pozwany uznał powództwo co do zasady, z tym że zakwestionował ustanowienie rozdzielnosci z datą 17 stycznia 2014 roku, albowiem stosunki gospodarcze stron istniały co najmniej do 1 lutego 2017 roku. W uzasadnieniu podniesiono, że wyrazem istnienia poprawnych stosunków gospodarczych pomiędzy stronami do dnia 1 lutego 2017 roku jest to, że w 2017 roku A. B. (1) wystąpiła do Sądu z wnioskiem o uchylenie obowiązku alimentacyjnego obciążającego jej męża. W czasie odbywania przez pozwanego kary pozbawienia wolności A. B. (1) zarządzała majątkiem męża – prowadziła jego gospodarstwo rolne. (odpowiedź na pozew – k. 63-66).

Na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2020 roku strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. (e-protokół rozprawy – k. 90-91v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński dnia 22 kwietnia 1995 roku w G.. Pomiędzy stronami nie toczy się sprawa o rozwód. Strony nie zawierały dotychczas umów majątkowych małżeńskich. Żadna ze stron nie jest ubezwłasnowolniona, ani nie toczy się wobec stron postępowanie upadłościowe. Małżonkowie mają wspólne małoletnie dzieci.

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 27-v, okoliczności przyznane)

Małżonkowie zamieszkują razem w B., gmina B.. Tam też pozwany prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 12,85 ha, w tym użytków rolnych 12,77 ha, przeliczeniowych 14,247. Strony razem pracowały w tym gospodarstwie i z niego się utrzymywały. Pieniądze z gospodarstwa wpływały na rachunek bankowy pozwanego. To pozwany zarządzał tymi finansami, on podejmował decyzje odnośnie gospodarstwa. Powódka nie była upoważniona do konta męża. S. B. decydował jaką kwotę w gotówce przekazać żonie na bieżące wydatki.

(dowód: pismo – k. 21, zaświadczenie – k. 22, inwentaryzacja gospodarstwa rolnego-informacja o stanie stada – k. 26, zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91)

A. B. (1) nie miała środków do życia, utrzymania siebie i dzieci i dlatego wystąpiła z powództwem o alimenty. Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 roku w sprawie IIIRC 318/13 Sąd Rejonowy w Łowiczu zasądził od S. B. na rzecz jego małoletnich dzieci A. B. (2), J. B., W. B. alimenty w kwotach po 400 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 17 stycznia 2014 roku, a także na rzecz A. B. (1) kwotę 400 złotych tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny, poczynając od dnia 17 stycznia 2014 roku.

(dowód: wyrok w sprawie IIIRC 318/13 – k. 24-v, zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91)

Relacje pomiędzy małżonkami B. układały się źle. W domu dochodziło do kłótni i awantur. S. B. nadużywał alkoholu, pod wpływem którego był wulgarny, agresywny. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu II Wydział Karny z dnia 17 czerwca 2014 roku w sprawie IIK 81/14 S. B. został skazany za czyn z art. 207 § 1 k.k. polegający na tym, że w okresie czasu od maja 2012 roku do dnia 7 maja 2014 roku w B. w woj. (...) znęcał się psychicznie nad swoją żoną A. B. (1) w ten sposób, że znajdując się pod wpływem alkoholu wszczynał awantury, znieważał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, pomawiając bezpodstawnie o kradzież i wypierając się pochodzenia swoich dzieci, wyganiał pokrzywdzoną z domu, wyrzucał na podwórko jej ubrania, w czasie awantur szarpał pokrzywdzoną za ubranie, popychał, i pluł na nią, ponadto ośmieszał ją, a nadto także będąc trzeźwym bez powodu odmawiał pokrzywdzonej niezbędnej pomocy i środków na leczenie i zaspokojenie podstawowych potrzeb

jej samej i małoletnich dzieci i wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oddając go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

(dowód: postanowienie w sprawie IIK 81/14 – k. 14, wyrok w sprawie IIK 81/14 – k. 28, dokumenty z akt dozoru kuratorskiego – k. 30-34, akt oskarżenia – k. 38-39, zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91)

Pozwany został również skazany przez Sąd za prowadzenie samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości. Miał zatrzymane prawo jazdy i odbywał karę pozbawienia wolności za czyn z art. 178 a § 1 i 4 k.k. W okresie od listopada 2014 roku do listopada 2015 roku przebywał w zakładzie karnym. W okresie izolacji penitencjarnej pozwanego to powódka zarządzała gospodarstwem. Konsultowała z pozwanym decyzje dotyczące gospodarstwa. Nie miała dostępu do rachunku bankowego męża. Postanowieniem z dnia 4 lutego 2015 roku w sprawie IIIRNs 195/14 Sąd zezwolił powódce na dostęp do rachunku bankowego jej męża w Banku Spółdzielczym Ziemi (...) w Ł. Oddział w B. w zakresie wypłat za mleko, dopłat unijnych oraz zwrotu VAT z Urzędu Skarbowego, a także należności ze sprzedaży inwentarza oraz sprzedaż kwoty mlecznej, a nadto zezwolił A. B. (1) na rejestrowanie i wyrejestrowanie bydła w Agencji Rolnej w Ł. dla prawidłowego prowadzenia gospodarstwa rolnego. A. B. (1) sprzedała część inwentarza żywego, by pokryć zaległe należności. Po opuszczeniu zakładu karnego to pozwany nadal zarządzał gospodarstwem. Powódka była uzależniona od jego decyzji.

(dowód: pismo – k. 15, zawiadomienie o wykonaniu środka karnego – k. 16, postanowienie w sprawie IIIRNs 195/14 – k. 25, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy – k. 29, zawiadomienie o wykonaniu środka karnego – k. 35, decyzja – k. 36,37, zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91, zeznania pozwanego e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:31:51 – k. 91)

Pod wpływem nacisków męża powódka w imieniu własnym i małoletnich dzieci wystąpiła do Sądu w 2017 roku o chylenie obowiązku alimentacyjnego oraz łozenia na utrzymanie rodziny. Sąd uwzględnił powództwo. Pozwanemu zależało na uchyleniu obowiązku alimentacyjnego z uwagi na egzekucję należności przez komornika i wzrost zadłużenia. Egzekucja komornika zaległości alimentacyjnych prowadzona pod sygnatura Kmp 23/14 została umorzona na wniosek wierzyciela.

(dowód: zaświadczenie – k. 40 , zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91, zeznania pozwanego e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:31:51 – k. 91)

W 2015 roku małżonkowie B. w Banku Spółdzielczym zaciągnęli kredyt na zakup telewizora, książek dla dzieci. W styczniu 2017 roku zaciągnęli wspólnie kolejny kredyt w Banku Spółdzielczym w wysokości 30000 złotych na spłatę zaległych zobowiązań, opłaty, KRUS, zakup przyczepy. Sytuacja majątkowa i finansowa małżonków była trudna. Powódka nie dysponowała pieniędzmi z gospodarstwa. Od 2017 roku powódka utrzymywała siebie i dzieci ze świadczenia 500 plus oraz zasiłku rodzinnego. W latach 2017-2018 roku A. B. (1) brała kredyty na utrzymanie domu, na bieżące potrzeby. Zapożyczyła się również u rodziny. Brakowało jej finansów na zakup leków. W miarę możliwości finansowo pomagali jej wówczas rodzice. Pozwany nie miał wiedzy o kredytach zaciągniętych przez żonę. W związku ze sprzedażą mleka do Mleczarni (...) małżonkowie mieli możliwość robienia zakupów spożywczych, środków chemicznych (makaron, cukier, herbata, chemia gospodarcza) w sklepie (...). Następnie należność za te produkty była potrącana z rachunków za mleko. Część spożywanej żywności (głównie wieprzowinę) rodzina pozyskiwała z własnego gospodarstwa rolnego. Powódka nie spłaca zaciągniętych zobowiązań kredytowych. (...) od 2019 roku podejmują próby windykacji należności. Od listopada 2019 roku powódka wraz z dziećmi mieszka na a piętrze, zaś pozwany na parterze. Powódka unika męża, boi się go.

(dowód: faktury VAT – k. 42-51, zaświadczenie o zadłużeniu – k. 68, zeznania powódki e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:01:37 – k. 90-v, 91, zeznania pozwanego e-protokół z dnia 19.08.2020 r. od 00:31:51 – k. 91)

Sąd uznał za wiarygodny zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów oraz zeznań stron i oparł się na nim, dokonując ustaleń faktycznych. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony, potwierdzają i precyzują fakty przez nie przedstawiane, nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności. Zeznania stron są spójne co do okoliczności istotnych dla sprawy – nie prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego, zaciągania kredytów przez małżonków, nie podejmowania wspólnych decyzji co do zarządu bieżącymi sprawami gospodarstwa domowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo A. B. (1) o ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną między nim a jego mężem S. B. z dniem 17 stycznia 2014 roku zasługuje na uwzględnienie w części, tj. co do zasady, nie zaś co do daty określającej czas powstania rozdzielności.

Z dniem 22 kwietnia 1995 roku, to jest z chwilą zawarcia małżeństwa, powstała między stronami z mocy ustawy, na podstawie art. 31 § 1 k.r.o., wspólność majątkowa, nazwana przez ustawodawcę wspólnością ustawową. Wspólność ustawowa stanowi ustrój majątkowy preferowany przez prawodawcę, jednak nie jest on obligatoryjny.

Artykuł 23 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego statuuje naczelną zasadę, jakimi winni kierować się małżonkowie. Przepis art. 23 k.r.o. wskazuje cztery podstawowe obowiązki małżonków:

- 1) wspólnego pożycia: polega on na duchowej, fizycznej i gospodarczej więzi małżonków, stanowiącej naturalny cel małżeństwa i warunkującej w znacznym stopniu urzeczywistnienie jego zadań. Powinno bazować na uczuciu miłości, lojalności i szczerości; wzajemnych stosunkach intymnych i prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego;
- 2) wzajemnej pomocy (we wszelkich sferach i przejawach życia rodzinnego, zarówno majątkowych, jak i niemajątkowych);
- 3) wierności (głównie na tle stosunków intymnych, a contrario – zakazie zdrady małżeńskiej), uzupełniony w praktyce orzeczniczej o wzajemne poszanowanie;
- 4) współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli. Obowiązek ten konkretyzują przepisy art. 27–29 (por. J. Winiarz, Prawo rodzinne, s. 82–83).

Kolejny przepis artykułu 24 k.r.o. jest jedną z konsekwencji równouprawnienia małżonków. Stanowi on, iż małżonkowie rozstrzygają wspólnie o istotnych sprawach rodziny; w braku porozumienia każdy z nich może zwrócić się o rozstrzygnięcie do sądu. Treść prawną pojęcia istotnych spraw rodziny ukształtowała wieloletnia judykatura. Zgodnie z jej utrwalonym stanowiskiem, pojęcie to obejmuje sprawy o charakterze osobistym lub majątkowym, które mają dla rodziny podstawowe znaczenie. Mogą to być np. niektóre sprawy wynikające ze sprawowania władzy rodzicielskiej, a nienależące do kompetencji sądu opiekuńczego, niektóre sprawy z zakresu zarządu majątkiem wspólnym, różne sprawy, które mogą być załatwiane przez małżonków na zasadzie ich porozumienia, a nie zostały unormowane w szczególnych przepisach. Rolą sądu w sprawach objętych treścią art. 24 k.r.o. jest głównie *sui generis* mediacja, a wydane orzeczenie sądowe stanowi surogat porozumienia małżonków.

I dalej ustawodawca nakłada na małżonków kolejne obowiązki wynikające z normy artykułu 36 k.r.o.: oboje małżonkowie są obowiązani współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym, w szczególności udzielać sobie wzajemnie informacji o stanie majątku wspólnego, o wykonywaniu zarządu majątkiem wspólnym i o zobowiązaniach obciążających majątek wspólny. W przywołanych powyżej normach ustawodawca przedstawia

idealne małżeństwo, w którym małżonkowie mają równe prawa i obowiązki, spełniają określone funkcje i dokonują wzajemnej informacji, co do tego jak należy gospodarować majątkiem wspólnym, jakie działania podejmować, jak dysponować osiąganymi dochodami czy też przedmiotami nabytymi do majątku wspólnego.

Przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pozwalają na inne ukształtowanie tego ustroju, a mianowicie na rozszerzenie lub ograniczenie wspólności, a nawet na jej wyłączenie. Mogą tego dokonać sami małżonkowie, stosownie do art. 47 § 1 k.r.o., a w braku ich zgody sąd na żądanie jednego z małżonków w trybie art. 52 k.r.o. Zgodnie z przywołanym art. 52 § 1 k.r.o., z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej.

Rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W świetle art. 52 § 2 zdanie drugie k.r.o., w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, gdy małżonkowie żyli w rozłączeniu. Ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej na podstawie art. 52 k.r.o. możliwe jest wbrew woli jednego z małżonków, dlatego też może nastąpić tylko w razie istnienia ku temu ważnych powodów.

Orzekanie o zniesieniu małżeńskiej wspólnoty majątkowej z datą wsteczną jest dopuszczalne także po prawomocnym rozwiązaniu związku małżeńskiego przez rozwód, jeżeli powództwo zostało wytoczone przed tą datą (por. Uchwał Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1994 r., III CZP 44/94, OSNC 1994/10/190). Tym bardziej jest to możliwe, w trakcie sprawy rozwodowej.

Ustawa nie definiuje pojęcia ważne powody, jednakże w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że pod pojęciem tym rozumieć należy takie okoliczności, które powodują, że w konkretnej sytuacji faktycznej wspólność ustawowa przestaje służyć dobru drugiego z małżonków oraz dobru założonej przez małżonków rodziny, a wręcz dalsze jej trwanie zagraża interesom drugiego małżonka (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2000 roku, III CKN 287/00, LexPolonica nr 379815; M. Sychowicz [w:] K. Piasecki (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Warszawa 2006, komentarz do art. 52, tezy 14 i nast.).

Wśród katalogu ważnych powodów wymienia się okoliczność, że małżonkowie żyją w rozłączeniu (separacja faktyczna), trwonienie majątku, alkoholizm czy narkomania, hazard, uporczywy brak przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny, uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny. Podkreślić należy ponadto, że ważne powody przemawiające za ustanowieniem rozdzielnosci majątkowej powinny mieć charakter majątkowy.

W realiach rozpoznawanej sprawy zachodzi ważny powód w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. uzasadniający ustanowienie przez Sąd rozdzielnosci majątkowej pomiędzy stronami. W przedmiotowej sprawie, należy uznać, że brak jest współdziałania ekonomicznego między małżonkami od dnia 1 lutego 2017 roku. W nieustalonym dniu stycznia 2017 roku strony zaciągnęły kredyt w Banku Spółdzielczym na kwotę 30000 złotych jako małżonkowie. A. B. (1) wyraziła zgodę na to zobowiązanie. Była to ich ostatnia wspólna decyzja ekonomiczna. Ponadto mimo zamieszkiwania przez strony pod wspólnym dachem można stwierdzić ustanie pomiędzy więzi gospodarczej, fizycznej, a nawet psychicznej. Małżonkowie nie podejmowali już wspólnie decyzji w kwestiach finansowych. Ostatnia wspólna decyzja majątkowa dotyczyła w/w kredytu. Pomimo, iż strony pracowały w gospodarstwie rolnym, powódka nie czerpała korzyści z tego gospodarstwa. Utrzymywała się ze świadczenia 500+, za które wyposażała dzieci do szkoły, kupowała artykuły szkolne oraz z zasiłku rodzinnego. Powódce brakowało środków na utrzymanie siebie i dzieci, więc zaciągała zobowiązania w banku lub zapożyzczała się u rodziny, o czym pozwany nie miał wiedzy. Strony zajmują odrębne kondygnacje w domu. A. B. (1) i dzieci mieszkają na górze, zaś pozwany na dole. Powódka stara się unikać męża, boi się go. Pozwany sam podejmuje decyzje dotyczące zarządu gospodarstwem rolnym. Powódka nie uczestniczy decyzyjnie w prowadzeniu gospodarstwa. A. B. (1) nie ma wiedzy jakie środki finansowe pozwany przeznacza na prowadzenie gospodarstwa, jakie decyzje podejmuje w tym zakresie, jakie dochody przynosi gospodarstwo. Pozwany nie łoży na utrzymanie dzieci. Cały ciężar opieki nad dziećmi stron i ich utrzymania spoczywa na powódce. Taki stan faktyczny w ocenie Sądu poważnie utrudnia zarząd majątkiem wspólnym.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, że w związku małżeńskim powódki i pozwanego wspólność ustawowa nie spełnia już swych funkcji, a jej dalsze trwanie stwarza zagrożenie interesów majątkowych stron. Zasadne jest więc ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy stronami.

Z art. 52 § 2 zdania drugiego k.r.o. wynika, że zasadą powinno być ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej z dniem mieszczącym się w przedziale czasowym między dniem wytoczenia powództwa a dniem wydania wyroku. W wyjątkowych jedynie wypadkach dopuszczalne jest ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa. W niniejszej sprawie zachodzą wyjątkowe wypadki, o których mowa w art. 52 § 2 zdanie drugie in principio k.r.o., dla ustanowienia rozdzielności majątkowej z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa. Brak wspólnego działania ekonomicznego stron od lutego 2017 roku, separacja faktyczna, przemawiają za uznaniem, że w przedmiotowej sprawie zachodzą wyjątkowe wypadki uzasadniające ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy małżonkami z datą 1 lutego 2017 roku. Ostatnią wspólną decyzję ekonomiczną strony podjęły bowiem w nieustalonym dniu stycznia 2017 roku zaciągając kredyt. Od tego czasu powódka nie korzystała z dochodów z gospodarstwa rolnego, nie podejmuje żadnych decyzji odnośnie prowadzenia gospodarstwa. Pozwany nie dawał jej środków na utrzymanie domu, na potrzeby dzieci. Powódka otrzymywała świadczenie 500 plus i zasiłek rodzinny, które przeznaczala na potrzeby bieżące, w tym potrzeby związane z edukacją małoletnich. Zapożyczała się bez wiedzy męża.

Wyrok SN z 4.11.2004 r. (V CK 215/04, L.) również potwierdza tezę, że „ważnym powodem uzasadniającym żądanie zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej może być separacja faktyczna, uniemożliwiająca współdziałanie w zarządzie tym majątkiem”. Definicja ważnego powodu została również doprecyzowana w wyroku SN z 14.1.2005 r. (III CK 112/04, L.). Zgodnie z zaproponowaną tam definicją, „ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 KRO jest taka separacja faktyczna, która skutkuje trwałym zerwaniem wszelkich stosunków majątkowych stron i brakiem możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych”.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, że w związku małżeńskim powódki i pozwanego wspólność ustawowa nie spełnia już swych funkcji, a jej dalsze trwanie stwarza zagrożenie interesów majątkowych stron.

Mając na względzie powyższe ustalenia i rozważania, Sąd uznał za zasadne ustanowienie rozdzielności majątkowej pomiędzy A. B. (1) i S. B. z dniem 1 lutego 2017 roku, znoszącej wspólność majątkową małżeńską powstałą między nimi na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 22 kwietnia 1995 roku w G. o oznaczeniu aktu małżeństwa numerem 1020011/00/AM/ (...), oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W ocenie Sądu orzeczenie rozdzielności majątkowej z datą zawnioskowaną w pozwie, tj. z dniem 17 stycznia 2014 roku nie jest uzasadnione. Po tej dacie strony zaciągnęły bowiem kredyt jako małżonkowie, podejmując tym samym wspólną decyzję ekonomiczną. Podkreślić należy również, że w okresie czasu od listopada 2014 roku do listopada 2015, kiedy to pozwany odbywał karę pozbawienia wolności to powódka prowadziła gospodarstwo rolne męża, zaradzała gospodarstwem rolnym, podejmowała decyzje, czerpała z niego korzyści.

Biorąc pod uwagę wynik postępowania, jak i sytuację materialną i rodzinną stron, Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania.